

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling

Folketingets Lovsekretariat
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Hermed fremsendes i 80 eksemplarer svar på spørgsmål S 1071 stillet af Per Clausen (EL) den 23. november 2005.

Med venlig hilsen

Helge Sander

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

Bredgade 43

1260 København K

Telefon 3392 9700

Telefax 3332 3501

E-post vtu@vtu.dk

Netsted www.vtu.dk

CVR-nr. 1680 5408

**Ministeren for videnskab, teknologi og udviklings besvarelse af spørgsmål
S 1071 stillet af Per Clausen (EL) den 23. november 2005**

Spørgsmål S 1071

Hvilke initiativer vil ministeren i forlængelse af Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredeligheds årsberetning for 2004 tage for at skærpe kontrollen med, at forskning i Danmark udføres i overensstemmelse med god videnskabelig praksis, uanset om den er offentligt eller privat finansieret?

Svar

Den 1. august 2005 trådte den nye bekendtgørelse om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) i kraft. Bekendtgørelsen blev udformet bl.a. på baggrund af drøftelser med de politiske partier.

I forbindelse med arbejdet blev det overvejet, om UVVU's kompetencefelt skulle udvides til også at omfatte brud på god videnskabelig praksis, men de endelige regler endte med at præcisere, at udvalgene også frem over kun skal kunne prøve egentlig videnskabelig uredelighed.

Baggrunden var, at det er almindeligt anerkendt, at der ikke kan opstilles fælles udtømmende normer og regler for, hvad der udgør god videnskabelig praksis. Dels varierer normerne fra disciplin til disciplin, og dels er der variationer inden for de enkelte discipliner (forskellige "skoler"). Det ville efter min opfattelse være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at lade et centralt organ som UVVU prøve forhold, som der ikke kan laves centrale regler for.

Det var også under overvejelse at bede Det Frie Forskningsråd om at udarbejde nogle fælles, overordnede retningslinier. Det var ét af forslagene i den såkaldte Mogens N. Pedersen-rapport ("*Rapport vedrørende forskningsetiske regler*" fra maj 2003). Men det ville efter min opfattelse ikke løse problemet. Netop p.gr.a. de store variationer disciplinerne imellem og inden for disciplinerne ville sådanne retningslinier kun kunne defineres ud fra en absolut mindste fællesnævner, og så ville vi være lige vidt.

At brud på god videnskabelig praksis ikke er en opgave for UVVU, betyder dog naturligvis ikke, at der skal være frit spil for forskere, der går på kompromis med kvaliteten af deres arbejde. Sådanne sager bør der imidlertid tages hånd om decentralt ved, at de enkelte institutioner udarbejder lokalt afpassede normer og nedsætter udvalg til varetagelse af god forskningsskik.

Det er rigtigt, at hvor der er tale om rent privat forskning, vil brud på god videnskabelig praksis ikke være en opgave for lokale praksisudvalg. Jeg tror dog ikke, at der er tale om et hyppigt forekommende problem. For det første er det mit indtryk, at der ofte er tale om samfinansieret forskning, hvori der også indgår offentlige forskningsmidler. Og så er man sidestillet med, hvad der gælder for rent offentligt finansieret forskning.

For det andet har jeg tillid til, at private virksomheder m.v. godt kan se, at det er i deres egen interesse at slå hårdt ned på underlødige forskning. Det er trods alt deres eget navn og rygte, de i modsat fald sætter på højkant.

Afslutningsvis vil jeg da gerne tilføje, at jeg ikke er tilhænger af alt for detaljeret regelstyring. Som jeg også tidligere har givet udtryk for, mener jeg, at selvjustitsen er helt central, sådan at forskere, forskningsinstitutioner og erhvervsliv i deres daglige virke er opmærksom på god og dårlig adfærd og inden for egne rækker reagerer på forhold, der ikke er, som de burde være.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling